

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Biohealth Italia Srl (Rivoli, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „LITHOREN” – zgłoszenie nr 12 744 901

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 września 2017 r. w sprawie R 178/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2017 r. – Moreira / EUIPO – Da Silva Santos Júnior (NEYMAR)

(Sprawa T-795/17)

(2018/C 063/19)

Język skargi: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Carlos Moreira (Guimarães, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat T. Soares Faria)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Neymar Da Silva Santos Júnior (Barcelona, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „NEYMAR” – unijny znak towarowy nr 11432044

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 września 2017 r. w sprawie R 80/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i stwierdzenie na podstawie art. 52 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 ważności znaku towarowego „NEYMAR”, nr 00000, właściciel – Carlos Morera, w odniesieniu do wszystkich towarów i usług, dla których znak ten został zarejestrowany;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2017 r. – Správa železniční dopravní cesty / Komisja oraz Agencja Wykonawcza ds. Innowacyjności i Sieci (INEA)

(Sprawa T-815/17)

(2018/C 063/20)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Správa železniční dopravní cesty, státní organizace (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: F. Korbel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska oraz Agencja Wykonawcza ds. Innowacyjności i Sieci (INEA)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C (2014) 8572, INEA/ASI/MZ apr Ares(2017) z dnia 11 października 2017 r.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty jest na błędzie w ocenie w kwestii związku między zamówieniami publicznymi zatytułowanymi „Analiza inżyniersko-środowiskowa nowego połączenia kolejowego na trasie Lovosice – Drezno na terytorium Republiki Czeskiej”, „Ocena projektu nowej linii kolejowej na trasie Praga – Drezno na terytorium Republiki Czeskiej” oraz „Nowa linia na trasie Litoměřice – Ústí nad Łabą – punkt graniczny z Republiką Federalną Niemiec”.

Zgodnie z zaskarżoną decyzją, zamówienia te są ze sobą ściśle powiązane i powinny być przedmiotem jednego postępowania przetargowego jako zamówienia publiczne przekraczające próg. Wniosek ten jest oparty na błędnej ocenie prawnej. Przedmiot tych zamówień publicznych jest możliwy do odróżnienia, a ich wykonanie wymaga odmiennych kwalifikacji zawodowych.

2. Zarzut drugi oparty jest na braku dostatecznego uzasadnienia zaskarżonej decyzji w odniesieniu do związku między zamówieniami publicznymi, w szczególności z uwagi na fakt, że decyzja ta:

— nie zawiera szczegółowego uzasadnienia w zakresie technicznego związku między zamówieniami publicznymi, który to związek błędnie zakłada,

— nie podaje, które szczegółowe zasady prawa krajowego i prawa Unii ani które szczegółowe przepisy w ramach tych zasad zostały naruszone,

— nie przedstawia żadnego względu, mogącego podlegać kontroli, którym kierowała się pozwana dotyczącego, tego co wzięła bądź nie wzięła ona pod uwagę przy określaniu konkretnej kwoty, którą uznaje za niekwalifikowalną.